

РЕШЕНИЕ

№ 5991

гр. София, 22.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 15.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **2636** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „ДМД Консултинг“ ООД, чрез адв. Ч., срещу писмо на директора на Областно пътно управление – С. с изх. № 53-00-244 от 23.02.2024г., с което жалбоподателят е уведомен, че 7бр. разрешения за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламни съоръжения са с изтекъл срок, и му е разпоредено в 15-дневен срок да премахне тези съоръжения. Жалбоподателят посочва, че с оспореното писмо се създават задължения и непосредствено се засягат негови права, поради което подлежи на съдебен контрол. Счита същото за незаконосъобразно, тъй като срокът на издадените разрешения не е изтекъл, респ. не са налице основания за премахване на съоръженията. Разрешенията са издадени на основание чл. 16 от Наредбата за специално ползване на пътищата, ал.4 от която разпоредби, че срокът им на валидност е 10 години. В случая този срок изтича през 2027г. Жалбоподателят е заплатил всички такси за експлоатация до края на 2024г. Не е индивидуализирано основанието за издаване на процесния акт, доколкото чл. 57, ал.1 препраща към чл. 53 от ЗП, който предвижда наказания за физически лица, но не и за юридически, каквото е жалбоподателя. Възразява се срещу определения срок за премахване, който се счита за недостатъчен с оглед необходимостта от ангажиране на специална техника за демонтиране и извозване на съоръженията и обезопасяване на пътните платна. Определяйки такъв срок, административният орган не е съобразил съразмерността на срока с фактическата обстановка. В осз навежда доводи за липса на компетентност на ответника поради

липса на надлежно упълномощаване от страна на УС на АПИ. Не е съставен и АУАН преди налагане на мярката. Иска се отмяна на оспореното писмо и присъждане на разносните по делото.

Ответникът -Директор на Областно пътно управление - С., чрез процесуалния си представител, в становище от 13.03.2024г. оспорва жалбата и моли тя изцяло да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Твърди, че жалбоподателят не е представил доказателства за промени в собствеността от „ДМД Консултинг -1“ ЕООД, на което са издадени разрешенията от 2014г., преиздадени през 2017г., на новия собственик – „ДМД Консултинг“ ООД. В този случай разрешенията се преиздават на новия собственик за остатъка от срока, определен в старото разрешение. Поради това срокът на валидност на разрешенията е изтекъл в началото на 2024г.

Съдът, като взе предвид приложените писмени доказателства и становищата на страните, и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното:

С разрешения № 53-00-585 от 17.01.2014г., № 53-00-591 от 17.01.2014г., № 53-00-592 от 17.01.2014г., № 53-00-615 от 20.01.2014г., № 53-00-616 от 20.01.2014г., № 53-00-618 от 20.01.2014г. и № 53-00-621 от 20.01.2014г. на „ДМД Консултинг 1“ ЕООД е разрешено да експлоатира рекламни съоръжения в обхвата на РП I-1, A2 и A1 за срок от 10 години. Съгласно т.9 от тези разрешения при евентуална промяна на собствеността на РС, „ДМД Консултинг 1“ ЕООД е длъжно да информира незабавно ОПУ С., а новият собственик да подаде съответните документи за преиздаване на разрешение за експлоатация на негово име. С договор от 06.06.2017г. „ДМД Консултинг 1“ ЕООД е прехвърлил собствеността на рекламните съоръжения – предмет на посочените разрешения, на „ДМД Консултинг“ ЕООД. В тази връзка на 13.06.2017г. „ДМД Консултинг“ ЕООД е подало заявление до директора на ОПУ – С. на основание чл.16, т.5 от НСПП с искане за преиздаване на разрешенията за специално ползване на пътищата за 18 бр. РС, сред които и процесните 7. В тази връзка на основание чл.18, ал.1 във връзка с чл. 26, ал.3 от ЗП и чл.16 от НСПП на „ДМД Консултинг“ ЕООД са издадени разрешения № РСПП-630 от 16.08.2017г., № РСПП-634 от 16.08.2017г., № РСПП-698 от 04.10.2017г., № РСПП-701 от 04.10.2017г., № РСПП-703 от 04.10.2017г., № РСПП-710 от 04.10.2017г. и № РСПП-711 от 04.10.2017г. за експлоатация на рекламни съоръжения в обхвата на РП I-1, A2 и A1 за срок от 10 години. В т.5 от преамбюла на разрешенията е посочено, че разрешенията заменят предходните разрешения от 2014г. В т.9 от разпоредителната част на разрешенията е посочено, че при промени в собствеността новият собственик е длъжен да уведоми писмено в 1-мес.срок ОПУ С., като се представя нотариално заверено копие от договора за прехвърляне на собствеността и съответните документи за преиздаване на разрешение за експлоатация на негово име. РЕ се преиздава на новия собственик за остатъка от срока, определен в старото разрешение. В т.15 от разпоредителната част на разрешенията е посочено, че същите са валидни съответно до 17.01.2024г. и 20.01.2024г.

С писмо № 53-00-100 от 19.01.2023г. директорът на ОПУ – С. е уведомил жалбоподателя за условията и необходимите документи за преиздаване на разрешение за специално ползване на пътища чрез експлоатация на РС по чл.17б от Наредбата за специално ползване на пътищата. В тази връзка на 01.02. и 02.02.2024г. жалбоподателят е поискал преиздаване на разрешенията за експлоатация на процесните РС. С писмо изх. № 53-00-217 от 20.02.2024г. е уведомен от директора на

ОУП – С., че исканията са подадени след изтичане на сроковете по чл. 17б, ал.1 от НСПП, поради което преиздаването не може да се осъществи от ОПУ - С.. По делото няма данни отказът за преиздаване на разрешенията да е обжалван, поради което съдът приема същият за влязъл в сила.

На 23.02.2024 г., с оспорения административен акт – предмет на настоящото съдебно производство, жалбоподателят е уведомен, че процесните рекламни съоръжения са поставени в нарушение на чл. 26, ал.2, т.1, б. „в” Закона за пътищата и на основание чл.57, ал.1 от съз е длъжен в 15-дневен срок от получаване на писмото да премахне съоръженията, като неизпълнението ще доведе до премахването им съгласно гл.8 от ЗП за сметка на собственика. Писмото е получено от жалбоподателя на 27.02.2024г., видно от известие за доставяне на л. 111. Жалбата срещу него е подадена на 11.03.2024г.

За установяване компетентността на органа по делото са представени: решение № 959 от 31.12.2018г. на МС, обн. в ДВ, бр. 3 от 08.01.2019г., с което РП А1 и А2 са определени като автомагистрала, а РП I-1 - като път първи клас; протокол № РД-15-1607 от 14.06.2023г. от заседание на УС на АПИ, с т.1.2.2 и 1.2.3 от който е възложено на дирекция АОЧРУС да изготви пълномощни на всички директори на ОПУ във връзка с промени в състава на УС на АПИ с правата да издава разрешения за специално ползване на РП от II-ри и III-ти клас по чл. 26, ал.1 и 2 от ЗП, попадащи на територията на ОПУ, и да издава заповеди за отнемане на тези разрешения; пълномощно № П-135 от 16.06.2023г., с което председателят на УС на АПИ е упълномощил на основание посоченото решение на УС, директора на ОПУ – С. с посочените права.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.1 АПК от лице, което има правен интерес от оспорването по смисъла на чл.147, ал.1 АПК, на индивидуален административен акт, с който се засягат негови права и законни интереси. От справка в ТР се установява, че на 29.12.2021г. е вписана промяна в правната форма на дружеството като от ЕООД е станало ООД. В чл. 57, ал. 4, т.2 от Закона за пътищата (ЗП) е предвидено, че при извършване на дейности, определени от този закон като специално ползване на пътищата без разрешение на собственика на пътя или на администрацията, управляваща пътя, в случаите на извършено строителство без разрешение администрацията, управляваща пътя, прекъсва достъпа до обекта или демонтира съоръжението. В случая административният орган е наредил премахването на рекламното съоръжение, т.е. с акта се предприема мярка с преустановителен характер, която има за цел да преустанови продължаването на вмененото правонарушение на дружеството. Волеизявлението изхожда от административен орган, има властнически характер и поражда задължения за адресата си. В този смисъл по своята правна природа обжалваното писмо е административен акт от категорията на дефинираните в чл. 21, ал. 1 от АПК и следователно подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Поради това жалбата е допустима за разглеждане. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 8, ал. 2 от (ЗП) републиканските пътища са изключителна държавна собственост. Те се управляват от Агенция "Пътна инфраструктура - чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗП. Специалното ползване на пътищата, по смисъла на §1, т. 8 ДР на ЗП се осъществява с разрешение на собственика или на администрацията, управляваща пътя

съгласно чл. 18, ал. 1 ЗП. Правомощието за издаване на разрешение за специално ползване произтича от вида на пътя по арг. от чл. 26, ал. 3 ЗП. Разрешенията по ал. 1 и 2 се издават от управителния съвет на агенцията или от упълномощено от управителния съвет длъжностно лице от агенцията - за републиканските пътища, и от кметовете на съответните общини - за общинските пътища. В разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "в" ЗП е предвидено, че за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забраняват в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия експлоатацията на рекламни съоръжения. След като разрешението за специално ползване по отношение на републиканските пътища се издава от управителния съвет на агенцията или от упълномощено от управителния съвет длъжностно лице от агенцията, то същите лица са компетентни да разпоредят и премахване на рекламни съоръжения, попадащо в обхвата на ограничителната строителна линия на път от републиканската пътна мрежа в съответствие с чл. 57, ал.4, т.2 ЗП. В този смисъл решение № 7419 от 25.07.2022г. по адм. дело № 829/2022г. на ВАС, VII отд.-е. В случая по делото не се спори, че РС са поставени в обхвата на автомагистрала и път първи клас от републиканската пътна мрежа. Същевременно с т.1.2.2 и 1.2.3 от протокол № РД-15-1607 от 14.06.2023г. от заседание на УС на АПИ е възложено да се изготвят пълномощни на всички директори на ОПУ с правата да издават разрешения за специално ползване на РП от II-ри и III-ти клас по чл. 26, ал.1 и 2 от ЗП, попадащи на територията на ОПУ, и да издават заповеди за отнемане на тези разрешения. Същото е и с пълномощно № П-135 от 16.06.2023г., с което председателят на УС на АПИ е упълномощил, на основание посоченото решение на УС, директорът на ОПУ – С. с посочените права. Следователно директорът на ОПУ не е валидно упълномощен да разпорежда премахване на РС, поставени в обхвата на автомагистрала и пътища първи клас. Поради това съдът приема, че оспореното писмо е издадено от некомпетентен орган, което е основание същото да бъде обявено за нищожно.

За пълнота съдът отбелязва, че експлоатацията на рекламни съоръжения представлява специално ползване на пътищата съгласно § 1, т.8 ДР ЗП. Съгласно чл.18, ал.1 ЗП специалното ползване на пътищата се осъществява с разрешение на собственика или на администрацията, управляваща пътя. Съгласно чл.26, ал.2, т.1, б. "в" ЗП за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява, в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия експлоатацията на рекламни съоръжения. В случая разрешенията за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на РС, издадени през 2017г., са изтекли, защото същите са издадени при действието на чл. 16, ал.б от Наредбата за специално ползване на пътищата: при промяна на собствеността върху рекламни съоръжения разрешението за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламни съоръжения се преиздава на новия собственик за остатъка от срока, определен в старото разрешение. Т.е. става въпрос не за първоначално издаване, а за преиздаване поради смяна на собствеността. В тези разрешения изрично е посочен и срока на тяхната валидност. Жалбоподателят не ги е оспорил и те представляват влязъл в сила административен акт. Като е продължил да ползва съоръженията след изтичане на сроковете в разрешенията за експлоатацията им, жалбоподателят е нарушил забраната на чл. 26, ал.2, т.1, б. „в“ от ЗП. Действително процесното писмо е издадено на неотнормирани правни основания. Чл.57, ал.1 от ЗП предвижда задължения за нарушители – физически лица, доколкото препраща към състави на административно-наказателна отговорност по чл. 52, ал.1 и чл. 53, ал.1 от

ЗП, относими към физически лица. Поради това относима е ал.4 на посочената разпоредба, като доколкото става въпрос за вече изградени РС, за които към момента на издаване на процесното писмо, не е налице разрешение, следва да се приложи т.2 от ал.4. Непосочването на коректно правно основание обаче не е довело до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя, тъй като нарушението е описано словесно – експлоатация на РС след изтичане на срока на валидност на издадените разрешения за специално ползване на пътища. Не е задължително процесната мярка да се предхожда от проведено административно-наказателно производство. Следователно премахването на процесните РС е дължимо след като бъде разпоредено от компетентен орган.

Издаването на процесното писмо от некомпетентен орган обаче е основание за обявяването му за нищожно, а жалбата против същото - за основателна.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски за внесената държавна такса от 50лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 1800 лв., платено по банков път съгласно фактура № 675 от 10.05.2024г. и преводно нареждане на л. 141 и 142.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 41^{-ви} състав,

РЕШИ

ОБЯВЯВА по жалба на „ДМД Консултинг“ ООД нищожността на обективизираното в писмо изх. № 53-00-244 от 23.02.2024г. на директора на ОПУ – С. разпореждане за премахване на 7бр. разрешения за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламни съоръжения.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ДМД Консултинг“ ООД направените по делото разноски в размер на 1850 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: